

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. Discrimen tamen erat inter electionem Metropolitanani & ceterorum
Episcoporum. Nam Metropolitanani eligebantur ab Episcopis
comprovincialibus, cum consensu cleri & populi. Comprovinciales verò à ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

XVIIII. Occasione contentionum, electione palatina velut necessario remedio Reges utebantur ad Ecclesiam quietem, quod probatur variis exemplis. Libertas electionis concessa est Ecclesie Ambianensi anno sexcentesimo octuagesimo.

I. **N**UNC inspiciendum nobis restat quam rationem in electionibus secuti sint Galliarum Episcopi. Quod satis liquere puto ex superius adductis Pontificum testimoniis, quæ novam illam formam apud Gallias quoque ex eorum decretis viguisse ostendunt.

Enimvero ne in totum ab electionis negotio deciderent Episcopi, constituit Concilium Arelatense secundum canone LIV. anno quadringentesimo quinquagesimo secundo ut tres ab Episcopis nominentur, de quibus Clerici vel cives erga unum eligendi habeant potestatem. Sed isthæc sacrorum comitorum partitio huc usque incognita locum non habuit. Convantum Episcoporum juxta canonem Nicænum & Carthaginensem celebravit Patiens Lugdunensis: qui provincialium sacerdotum prævio partim, partim comitante collegio, accessit Cabillonum, ut municipio summus aliquis antistites ordinaretur; ubi ob illa quæ bonum publicum semper evertunt studia privata, quæ quidem triumviratus accendat competitorum, synodi presentiam necessariam judicavit. Quare consilio cum cœpiscopis prius clam communicato quam prodito, strepituque despecto turbe furentis, --- stupentibus factiosis, erubescens malis, acclamantibus bonis, reclamantibus nullis, Joannem collegam sibi consecravere Episcopi anno quadringentesimo septuagesimo, apud Sidonium libro quarto epistola ultima. Quare mirum non est cur in electione Simplicij Bituricensis Metropolitanus, quod provincialium collegarum deficeretur numero, Agræcium, qui caput erat Senoniæ, aliisque Episcopos ad eam ordinationem Sidonius invitat lib. VII. epistola quinta. Vnde patet ex recentiore forma non fuisse omnino abolitam veterem.

II. Ceterum Episcopi Gallicani formam illam novam ex præscripto Romanæ Ecclesiæ inductam sic susceperunt ut discrimen quoque admitterent inter electionem Metropolitanam & ceterorum Episcoporum. Recitanda sunt verba Concilij Aurelianensis tertij habiti anno DXXXVIII. can. III. quæ hujus rei plenam fidem faciunt: *Ipse Metropolitanus, à comprovincialibus Episcopis, sicut decreta sedis apostolica continent, cum consensu cleri vel civium eligatur: quia æquum est, sicut ipsa sedes apostolica dixit, ut qui præponendus est omnibus, ab omnibus eligatur. De comprovincialibus vero ordinandis cum consensu*

Tom. II.

Metropolitani, cleri & civium, juxta priorum canonum statuta, electio & voluntas requiratur. Eandem formam dederat pro Metropolitanam electionem Concilium Aurelianense secundum anno quingentesimo trigesimo tertio can. VII. Et eodem modo decreverat pro Episcoporum provinciarum electionem Arvernense primum anno quingentesimo trigesimo quinto can. I. quod confirmatum fuit anno quingentesimo quadagesimo nono in Concilio Aurelianensi quinto can. II. in Concilio Parisiensi tertio anno quingentesimo quadagesimo septimo can. VIII. Parisiensi quinto anno sexcentesimo decimo quinto can. I.

III. Hoc autem loco præcipue illud observandum est, quod maxime ad harum dissertationum institutum pertinet, jus novum à canonibus Gallicanis collatum fuisse Regibus, nempe ut eorum voluntas, assensus, & approbatio requireretur ad electionem Episcopi. Quæ quidem indulgentia non omnino abhorrebat à veterum regularum sensu, si discrimen observaretur inter potentiam & præsidium. Veritum quippe per canonem XXXI. apostolicum ne quis per seculi potestates Ecclesiam obtineat, *ἄρχοντος διατάξας*, ut loquitur Ioannes Scholasticus. Adversatur enim canoni ecclesiastico si quis Episcopus à palatio mittatur militibus stipatus ad cives invitos, ut notat Iulius primus apud Athanasium. Sed si cleri & plebis electio foveatur quoque Principis consentientis præsidio, rebellium & seditiosorum conatus compescuntur. Ex illa sententia profectum quod in mandato synodi Chalcedonensis, quo eis notam facit depositionem Dioscori, additur Episcopum Alexandriæ ordinandum nutu Principis: *Custodite res ecclesiasticas universas, tanquam qui reddituri estis rationem ei qui secundum Dei voluntatem & nutum piissimorum Imperatorum nostrorum Alexandriæ Ecclesiæ ordinandus est Episcopus, ἢ ἡμῶν βασιλέων.* Etenim cum populi consensus, ordinis, & honoratorum necessarius esset ut Clericorum electio robur haberet, existimarunt Episcopi Gallicani Principi quoque simile jus concedi posse in universis quæ in regno fierent electionibus; quoniam Princeps erat populorum totius regni caput, quam rationem urget Ivo Carnotensis in quadam epistola.

IV. Illud quoque Episcoporum libertati in administratione Ecclesiæ profuturum putarunt, cum Regis consensu promorus expectare debeat faciliorem & proclivioram publicam tuitionem. Imò verò ipsius quoque electionis negotium, quod potentium patrocina perturbabant, (ut docet Concilium Arvernense can. II. anno DXXXV.) libe-

DDD